

tydelig Gevinst. Kommer man op i Gaardmandsstanden, bliver Gevinsten for en Gaard paa 100 Tønder Land god Jord 56 Kr., og for en Gaard af samme Størrelse med mindre god Jord 24 Kr. om Aaret. For Ejendomme paa 1000 Tdr. Land, altsaa for Godsejerne, bliver det 260 Kr. for god Jord og 171 Kr. for mindre god Jord. Det forekommer mig, at det meste af dette er næsten Almisser, og det er lidt haardt, at man for disse Almisers Skyld skal træffe en Foranstaltning, uden at Landet som Helhed faar nogen Gavn af den. Men da man nu en Gang er kommen ind paa det, maa man være forsigtig med ikke at gaa videre end absolut nødvendigt, men jeg synes, at det, der nu er vedtaget i Folketinget, ikke fører til en rigtig Fordeling af Skattebyrden. De Principper, der fremtræde i de enkelte Love, skal jeg dog ikke komme videre ind paa. Jeg vil kun for mit Vedkommende sige, at jeg tager Afstand fra Kildebeskatningen. Jeg antager imidlertid, at den ikke ligger for, og at den heller ikke vil komme til at ligge for. Formuebeskatningen staar jeg ogsaa tvivlende over for. Derimod erkender jeg, at skulle vi have en ny direkte Skat, maa vi have en Indkomstskat, og jeg kan ikke indse, at vi kunne undgaa en moderat stigende Skala; men det skal jeg ikke komme nærmere ind paa.

Naar vi nu skulle til at gennemføre en virkelig stor Reform, saa maa vi se at indrette den saaledes, at det ogsaa bliver muligt at føre den ud i Livet og saaledes, at den kan virke tilfredsstillende. Det viser sig desværre ofte ved Reformen naar man skal til at bruge den i Praksis, at der er store Mangler ved den, og det er jeg ogsaa i høj Grad bange for vil blive Tilfældet med den Lov, vi her tale om, nemlig Loven om Formue- og Indtægtsskatten. Jeg skal ganske vist ikke fordybe mig meget i Einzelheder, men der er dog nogle Punkter, jeg gerne vilde have Lov til at omtale. Denne Lov er bleven til som noget af en Lejlighedslov, den er derfor bleven til paa en noget ejendommelig Maade, idet man har oversat en Del af den tyske Lov. I Tyskland har man, som bekendt, foretaget en overordentlig stor Reform i de senere Aar, en Reform af saa indgribende Betydning, at det, der her foreligger, kun er ringe i Sammenligning dermed. Denne Reform er gennemtænkt lige til det yderste. Man har nu taget nogle Bestemmelser af den paagældende Lov, oversat dem næsten ordret, kun med enkelte Forandringer, og har dertil knyttet en gammel Lov, jeg

tror fra 70erne, som blev given for Lejligheden, og indeholdt Regler om en Ekstraskat, man den Gang paalagde. Jeg erkender nu fuldstændig, at Tyskland er et Land, der skal ses hen til, det er et Land, hvor et stort Arbejde udføres, og som man kan lære meget af. Men det har alligevel undret mig, at man ganske har glemte, hvad vi selv have. Vi have i 40 Aar haft en Indkomstskat i Kjøbenhavn. Gentagne Gange er der blevet forhandlet om en Reform af den, og i den allersidste Tid er der i hvert Fald af en Del af Borgerrepræsentationen blevet virket meget derfor. Men Koncipisten af den foreliggende Lov synes at være ganske uvidende herom. Det er imidlertid ikke rigtigt at bortse fra de Erfaringer, der ere gjorte paa dette Omraade. Jeg skal ikke komme ind paa Detailler, men nogle enkelte Spørgsmaal vil jeg gerne have Lov til at fremdrage, særlig fordi det har Betydning, ikke alene for Kjøbenhavn, men ogsaa for det hele Land.

Loven er, som sagt, tagen fra den tyske Lov. Paa to Punkter afviger den dog fra den, og det paa ganske mærkelige Punkter. Det ene er den Regel, som vi allerede have i Loven af 19de Februar 1861, om Retten til Fradrag af den personlige Skat, man svarer til Staten. Det kender man ikke noget andetsteds, og det er efter min Mening ganske principstridigt. Jeg ved ikke, hvorfor man skal have Lov til at fradrage denne personlige Udgift, det fører til mange forkerte Resultater. Hver Gang Sagen har været fremme i Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse, har man ønsket dette Forhold forandret. Nu bliver det udvidet, nu skal det ogsaa gælde ved Statsskatten. Herved kunne Kommunerne komme til at lide store Tab. Det er store Summer, der er Tale om, og der kan ved en saadan Regel fremkomme adskillige Mærkeligheder. Naar saaledes en Mand er sat til en Indtægt af 1,000 Kr. her i Kjøbenhavn, vil han paa Grund af den Indkomstskat, der nu indføres, komme lidt ned under de 1,000 Kr., saa at vi kun kunne sætte ham til 800 Kr. For os vil Indkomstskatten altsaa faa den Virkning, at vi efter den have den Ulejlighed at indkræve den lille Indkomstskat til Staten det ene Aar — jeg husker ikke, hvor stor den bliver, omtrent 5 Kr. — det næste Aar miste 8 Kr. Det er en forkert Ordning. Dette Tilfælde er nu maa-ske et Kuriosum, men det er dog helt igennem store Summer, det drejer sig om. Man maa i det mindste kalkulere, at der